UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectiones p[er] hebdomada[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

poſt dñm̃ ĩ illũ celeſtẽ montez
aſcẽdũt: audiẽtes apoſtolum
dicẽtẽ Que ſurſũ ſũt querite.
que ſurſũ ſũt ſapite vbi chriſt⁹
eſt ĩ dextera dĩ ſedẽs Tu. Te
deũ dicit. Añ lau. ℣ Fiat mi
ſeri. Ad lau. añ Indutus eſt.
ps Dñs reg cũ ceter℥. ℣. hym
nus vt in pſalterio. Caplm.
Fratres Nolite eſſe prudẽ-
tes apud voſmetipos nlli ma
lũ pro malo reddẽtes puiden
tes bona nõ tm̃ corã deo ſ℥ e⁹-
tiã corã omib⁹ homib⁹. Deo.
Sup bened añ. Cũ aũt de-
ſcendiſſet ieſus de mõte: ecce
leproſus veniẽs adorabat eũ
dicẽs dñe ſi vis potes me mũ
dare: ꝛ extẽdẽs manũ tetigit e-
um dicẽs volo mũdare Col'
Omnipotẽs ſempiterne ds
infirmitatẽ nr̃am ꝓpicius re-
ſpice: atq; ad protegendum
nos dexterã tue maieſtatis ex
tende Per dominum noſtruz
ieſum chriſtum filium tuum.
qui tecum viuit ꝛ regnat in v-
nitate ſpiritus ſancti de⁹ Per
omnia ſc̄la ſc̄loꝝ. Cetera om
nia vt ſ̄ dñica proxima. Sed
ad horas caplm ꝛ coll' vt ſ̄ in
matuti. Ad veſ. ps ferial'. cuz
ceteris. ℣. hymno vt ſ̄ dictuz
eſt ĩ dñica proxima. Caplm
ꝛ col. vt ſ̄ in matu: Sup mḡ.
añ Dñe ſi tu vis potes me mũ
dare. et ait ieſus volo mũdarẽ.
Cetera vt ſ̄ dñica proxima.

He antiphone dicuntur per
ebdomadam ſuper benedict⁹
ꝛ magnificat dum de tempe
officiũ dicit̃ q̃ etiã repeti pñt
quotẽs opus fuerit. añ. Dñe
puer meus iacet paraliticus
in domo ꝛ male torquetur. a-
mẽ dico tibi ego veniã ꝛ cura
bo eũ. añ. Dñe nõ ſum dign⁹
vt intres ſub tectũ meũ ſ℥ tm̃
dic verbo et ſanabit̃ puer me⁹
Añ. Nã ꝛ ego homo ſum ſub
poteſtate conſtitutus hñs ſub
me milites ꝛ dico huic vade ꝛ
vadit: ꝛ ſeruo meo fac hoc ꝛ fa
cit. añ. Multi veniũt ab oriẽ
te ꝛ recumbẽt cũ abraã yſaac
ꝛ iacob in regno celoꝝ alla.
Sup bñd tñ pñt dici añe. ſin
gulis ferijs in pſalterio ſigna-
te ꝑ totã ebdomadã. dũ de fe
ria legendũ erit legetur ꝑ om
nia vt ſ̄ feria ſecũda oñſum ẽ.
Sed cap̄ ꝛ col' de dñica, p̃ter-
ta. Lectiones ꝑ hebdomadã
Videte eñi vocationẽ ve
ſtram frẽs q: nõ mlti ſa
pientes ſcdm carnem: nõ mul
ti potentes: non multi nobiles
ſed que ſtulta ſunt mundi ele
git deus vt confundat ſapien
tes: et infirma mũdi elegit de
us vt cõfundat fortia ꝛ igno-
bilia mundi ꝛ contemptibilia
elegit deus ꝛ ea que non ſunt
vt ea que ſunt deſtrueret vt ñ
glorietur omnis caro ĩ cõſpcũ
ei⁹. Ex ipo aũt vos eſt℥ ĩ xp̄o

ieſu qui factus eſt nobis ſapiē-
tia ⁊ iuſticia ⁊ ſanctificatio et
redemptio vt quēadmodum
ſcriptū eſt: qui gloriatur ī dn̄o
glorietur. Et ego cū veniſſem ad
vos fratres veni nō in ſublimi-
tate ſermonis aut ſapiētie an-
nuncians vobis teſtimonium
chriſti Nō eīn iudicaui me ſci-
re aliquid inter vos niſi ieſum
chriſtū ⁊ hūc crucifixum. Et
ego in infirmitate ⁊ timore et
tremore multo fui apud vos:
⁊ ſermo meꝰ ⁊ predicatio mea
non in pſuaſibilibus humāis
ſapientie verbis ſed ī oſtenſio-
ne ſpūs ⁊ virtutis vt fides ve-
ſtra non ſit in ſapia hominū:
ſed in virtute dei Sapiētiam
aūt loquimur inter perfectos.
Sapiam vero non huius ſe-
culi neq principum huiꝰ ſe-
culi que deſtruūtur ſed loqui-
mur dei ſapientiā in myſterio
que abſcondita eſt: quā p̄de-
ſtiauit deus ante ſecula ī glo-
riā noſtram quā nemo princi-
pum huius ſeculi cognouit.
Si eni cognouiſſent nūq do-
minū glie crucifixiſſent. Sicut
ſcriptum eſt: qđ oculus nō vi-
dit nec auris audiuit nec ī cor
homīs aſcendit que p̄parauit
deus his qui diligunt illum.
Nobis aūt reuelauit ds̄ p ſpi-
ritū ſuū. Spūs eni oīa ſcru-
tatur etiam pfūda dei Quis
eni ſcit hominum que ſūt hois
niſi ſpūs homīs qui in ipo eſt
Ita et que dei ſunt nemo cog-
nouit niſi ſpiritꝰ dei. Nos au-
tem nō ſpūm huius mūdi ac-
cepimus ſed ſpūm qui ex deo ē
vt ſciamus que a deo donata
ſunt nobis que et loquimur nō
in doctis humane ſapiētie ver-
bis: ſed in doctrina ſpiritus:
ſpiritualibꝫ ſpiritualia cōpa-
rantes. Animalis aūt homo
non percipit ea que ſunt ſpiri-
tus dei. Stulticia eni eſt illi
⁊ non poteſt intelligere qz ſpi-
ritualiter examinatur. Spūalis
aūt iudicat oīa ⁊ ipſe a nemi-
ne iudicatur: ſicut ſcriptum ē
Quis eni cognouit ſenſū dn̄i
aut quis inſtruxit eū. Nos au-
tem ſenſum chriſti habemus,
Et ego fratres non potui vob
loqui quaſi ſpiritualibus ſed
quaſi carnalibus. Tanq par-
uulis in chriſto lac vobis po-
tum dedi: non eſcam nondum
enim poteratis: ſed nec nūc q-
dem poteſtis: adhuc enim car-
nales eſtis. Cum enim fuerit
inter vos zelus ⁊ contentio nō
ne carnales eſtis: ⁊ ſm homi-
nem ambulatis. Cum enim
quis dicat ego quidem ſū pau-
li: alius aūt ego Apollo: nōne
homines eſtis. Quid igitur
eſt apollo: quid vero paulꝰ mi-
niſtri eius cui crediditis. Et
vnicuiq ſicut dn̄s dedit Ego
plantaui appollo rigauit ſed

deus incrementum dedit Ita
ꝙ neqꝫ qui plantat eſt aliqd
neqꝫ qui rigat: ſed qui incremn
tum dat deus. Qui plantat
autē et qui rigat vnum ſunt.
Unuſquiſqꝫ aūt propriā mer
cedem accipiet ſm laborē ſuū
Dei eni ſumus adiutores dei
agricultura eſtis dī edificatō
eſtis Tu aūt. Dnica tertia i
primis veſpis cap̄ ꝛ col ꝛ añ.
ſup mag. de dnica pcedēti Ce
tera oīa vt ſ dnica pma pꝰ
octa. epipha. Epiſtola ſecūda
ad corinthios Lectio prima

PAulus apoſtolus chri-
ſti ieſu ꝑ voluntatem dī
ꝛ timotheus frater eccleſie dei
que eſt corinthi cum oībus
ſanctis qui ſunt in vniuerſa a
chaia Gratia vobis et pax a
do patre noſtro ꝛ dño ieſu xpo
Benedictus deꝰ et pater dñi
noſtri ieſu chriſti pater miſeri
cordiarum ꝛ deus totius con
ſolationis que conſolatur nos
in omni tribulatione noſtra vt
poſſimus ꝛ ipi cōſolari eos q
in oī pſſura ſūt ꝑ exhortatōꝫ q
exhortamur ꝛ ipi a do qm ſic
abūdāt paſſiōes chriſti i nob
ita ꝛ ꝑ chriſtum abundat con
ſolatio noſtra Tu aūt. Le.ij.

Siue aūt tribulamur pro ve
ſtra exhortatione et ſalute: ſi-
ue conſolamur, pro veſtra con
ſolatione ſiue exhortamur ꝓ
veſtra exhortatione que opera
tur tolerantiam earundē paſ-
ſionum quas ꝛ nos patimur
vt ſpes noſtra firma ſit pro vo
bis ſcientes qm ſicut ſocij paſ
ſionum eſtis ſic eritis ꝛ cōſo-
lationis. Tu autem. Lcō.iij.

Non enim volumus ignora
re vos fratres de tribulatōne
noſtra que facta eſt in aſia q-
niam ſupra modum grauati
ſumus ſupra virtutem ita vt
tederet nos etiam viuere Sꝫ
ipſi in nobiſmetipſis reſpōſuꝫ
mortis habuimus vt non ſi-
mus fidentes in nobis ſꝫ i do
q ſuſcitat mortuos q de tantꝫ
periculis nos eripuit ꝛ eruit i
quē ſperamus qm ꝛ adhuc eri
piet adiuuantibꝰ ꝛ vobis in
oratione pro nobis vt ex mul
tarum perſonis facierum eiuſ
que in nobis eſt donationis
ꝑ multos gratie agātur ꝓ no-
bis Tu autē. Lectio quarta

Nam gloria noſtra hec eſt te-
ſtimonium conſcientie noſtre
ꝙ in ſimplicitate cordis ꝛ ſin-
ceritate dei ꝛ non in ſapiētia
carnali ſed in gratia di cōuer-
ſati ſumus in hoc mūdo abū
dantius autem ad vos. Non
enim alia ſcribimus vobis ꝙ
que legiſtis ꝛ cognouiſtis T.

Spero autem ꝙ vſqꝫ Lcō.v
in finem cognoſcetis ſic ꝛ cog
nouiſtis nos ex pte: qꝛ gloria
veſtra ſumus ſicut et vos no-
ſtra in die domini noſtri ieſu